

शिवापराधक्षमापाण स्तोत्रम्

आद्यौ कर्मप्रसङ्गात्कलयति क्लृप्तं मातृकुक्षौ स्थितं मां
विष्मूत्रामेध्यमध्ये कथयति नितरां शठरो जातवेदाः ।
यद्यद्वै तत्र द्युःखं व्यथयति नितरां शक्यते केन वक्तुं
क्षन्तव्यो मेऽपराधः शिव शिव शिव भो श्री महादेव शम्भो ॥ १॥
बाल्ये द्युःखातिरेको मललुलितवपुः स्तन्यपाने पिपासा
नो शक्तश्चेन्द्रियेभ्यो भवगुणजनिताः जन्तवो मां तुदन्ति ।
नानारोगादिद्युःखाद्बुधनपरवशः शङ्करं न स्मरामि
क्षन्तव्यो मेऽपराधः शिव शिव शिव भो श्री महादेव शम्भो ॥ २॥
प्रौढोऽहं यौवनस्थो विषयविषधरैः पचन्निर्मर्मसन्धौ
दृष्टो नष्टोऽविवेकः सुतधनयुवतिस्वाद्युसौष्ये निषण्णः ।
शैवीचिन्ताविहीनं मम हृदयमहो मानगर्वाधिः
क्षन्तव्यो मेऽपराधः शिव शिव शिव भो श्री महादेव शम्भो ॥ ३॥
वार्धक्ये चेन्द्रियाणां विगतगतिमतिश्चाधिदैवादितापैः
पापै रोगैर्वियोगैस्त्वनवसितवपुः प्रौढहीनं च दीनम् ।
मिथ्यामोहात्मिलाषैर्भ्रमति मम मनो धूर्जटेर्ध्यानशून्यं
क्षन्तव्यो मेऽपराधः शिव शिव शिव भो श्री महादेव शम्भो ॥ ४॥
नो शक्यं स्मार्तकर्म प्रतिपद्यगहनप्रत्यवायाकुलाप्यं
श्रौते वार्ता कथं मे द्विजकुलविहिते ब्रह्ममार्गेऽसुसारे ।
ज्ञातो धर्मो विचारैः श्रवणमननयोः किं निदिध्यासितव्यं
क्षन्तव्यो मेऽपराधः शिव शिव शिव भो श्री महादेव शम्भो ॥ ५॥
स्नात्वा प्रत्यूषकाले स्नपनविधिविधौ नाहृतं गाङ्गतोयं
पूजार्थं वा कदाचिद्बहुतरगाहनात्प्राणैः त्विदानीं ।
नानीता पद्ममाला सरसि विकसिता गन्धधूपैः त्वदर्थं
क्षन्तव्यो मेऽपराधः शिव शिव शिव भो श्री महादेव शम्भो ॥ ६॥
द्युःखैर्भ्रम्याज्युतैर्दधिसितसहितैः स्नापितं नैव लिङ्गं

નો લિપ્તં ચઠનાથૈઃ કનકવિરચિતૈઃ પૂજિતં ન પ્રસૂનૈઃ ।
 ધૂપૈઃ કર્પૂરદીપૈર્વિવિધરસયુતૈર્નૈવ ભક્ત્યોપહારૈઃ
 ક્ષન્તવ્યો મેડપરાધઃ શિવ શિવ શિવ ભો શ્રી મહાદેવ શમ્ભો ॥ ૭૧ ॥
 ધ્યાત્વા ચિત્તે શિવાખ્યં પ્રચુરતરધનં નૈવ દત્તં દ્વિજેભ્યો
 હ્યં તે લક્ષસદ્ધ્યૈર્હૃતવહ્વદને નાર્પિતં બીજમન્નૈઃ ।
 નો તપ્તં ગાડ્ગાતીરે વ્રતજનનિયમૈઃ રુદ્રજાપ્યૈર્ન વેદૈઃ
 ક્ષન્તવ્યો મેડપરાધઃ શિવ શિવ શિવ ભો શ્રી મહાદેવ શમ્ભો ॥ ૮૧ ॥
 સ્થિત્વા સ્થાને સરોજે પ્રણવમયમરુત્કુમ્ભકે (કુણ્ડલે) સૂક્ષ્મમાર્ગે
 શાન્તે સ્વાન્તે પ્રલીને પ્રકટિતવિભવે જ્યોતિરૂપેડપરાખ્યે ।
 લિડ્ગજે બ્રહ્મવાક્યે સકલતનુગતં શડ્કરં ન સ્મરામિ
 ક્ષન્તવ્યો મેડપરાધઃ શિવ શિવ શિવ ભો શ્રી મહાદેવ શમ્ભો ॥ ૯૧ ॥
 નગ્નો નિઃસડ્ગશુદ્ધસ્ત્રિગુણવિરહિતો ધ્વસ્તમોહાન્ધકારો
 નાસાગ્રે ન્યસ્તદૃષ્ટિર્વિદિતભવગુણો નૈવ દૃષ્ટઃ કદાચિત્ ।
 ઉમન્યાડવસ્થયા ત્વાં વિગતકલિમલં શડ્કરં ન સ્મરામિ
 ક્ષન્તવ્યો મેડપરાધઃ શિવ શિવ શિવ ભો શ્રી મહાદેવ શમ્ભો ॥ ૧૦૧ ॥
 ચન્દ્રોદાસિતશેખરે સ્મરહરે ગડ્ગાધરે શડ્કરે
 સર્પૈર્ભૂષિતકણ્ઠકર્ણાયુગલે (વિવરે) નેત્રોત્પવૈશ્વાનરે ।
 દન્તિત્વકકૃતસુન્દરામ્બરધરે ત્રૈલોક્યસારે હરે
 મોક્ષાર્થં કુરુ ચિત્તવૃત્તિમચલામન્યૈસ્તુ કિં કર્મભિઃ ॥ ૧૧૧ ॥
 કિં વાડનેન ધનેન વાજિકરિભિઃ પ્રાપ્તેન રાજ્યેન કિં
 કિં વા પુત્રકલત્રમિત્રપશુભિર્દેહેન ગેહેન કિમ્ ।
 જ્ઞાત્વૈતક્ષાણભડ્ગુરં સપદિ રે ત્યાજ્યં મનો દૂરતઃ
 સ્વાત્માર્થં ગુરુવાક્યતો ભજ મન શ્રીપાર્વતીવલ્લભમ્ ॥ ૧૨૧ ॥
 આયુર્નશ્યતિ પશ્યતાં પ્રતિદિનં યાતિ ક્ષયં યૌવનં
 પ્રત્યાયાન્તિ ગતાઃ પુનર્ન દિવસાઃ કાલો જગદ્દક્ષકઃ ।
 લક્ષ્મીસ્તોયતરડ્ગાભડ્ગાચપલા વિદ્યુચ્ચલં જીવિતં

तस्मात्त्वां (मां) शरणागतं शरणात् त्वं रक्ष रक्षाधुना ॥ १३॥
वन्दे देवमुमापतिं सुरगुरुं वन्दे जगत्कारणं
वन्दे पन्नगभूषणं मृगधरं वन्दे पशूनां पतिम् ।
वन्दे सूर्यशशाङ्कवल्लिनयनं वन्दे मुकुटप्रियं
वन्दे भक्तजनाश्रयं च वरदं वन्दे शिवं शङ्करम् ॥१४॥
गात्रं भस्मसितं च हसितं हस्ते कपालं सितं
जट्वाङ्गं च सितं सितश्च वृषभः कर्णो सिते कुण्डले ।
गङ्गाङ्गेनसिता जटा पशुपतेश्चन्द्रः सितो मूर्धनि
सोऽयं सर्वसितो ददातु विभवं पापक्षयं सर्वदा ॥ १५॥
करचरणकृतं वाक्कायजं कर्मजं वा
श्रवणनयनजं वा मानसं वाऽपराधम् ।
विहितमविहितं वा सर्वमेतत्क्षमस्व
शिव शिव करुणाब्धे श्री महादेव शम्भो ॥ १६॥
॥ धृति श्रीमद् शङ्कराचार्यकृत
शिवापराधक्षमापाण स्तोत्रं संपूर्णम् ॥